

Galeria „Politechnika”
Łódź
ul. Żeromskiego 114
Gmach Alchemium

Wystawa: "ELŻBIETA KĘDZIA. TKANINY, 1976 - 2024"

Kurator Galerii „Politechnika”: prof. Piotr Mastalerz,

Komisarze Galerii: mgr Elżbieta Cyniak, dr hab. inż. Izabela Witońska

Honorowi Komisarze Galerii: dr Witold Staszewski, prof. Małgorzata I. Szynkowska- Józwik

Projekt katalogu: dr Małgorzata Walaszczyk

Wydruk katalogu sfinansowano ze środków Politechniki Łódzkiej

ISBN- 978-83-67934-36-7

Patronat wystawy:

JM Rektor
Politechniki
Łódzkiej

Wydział
Chemiczny
Politechniki
Łódzkiej

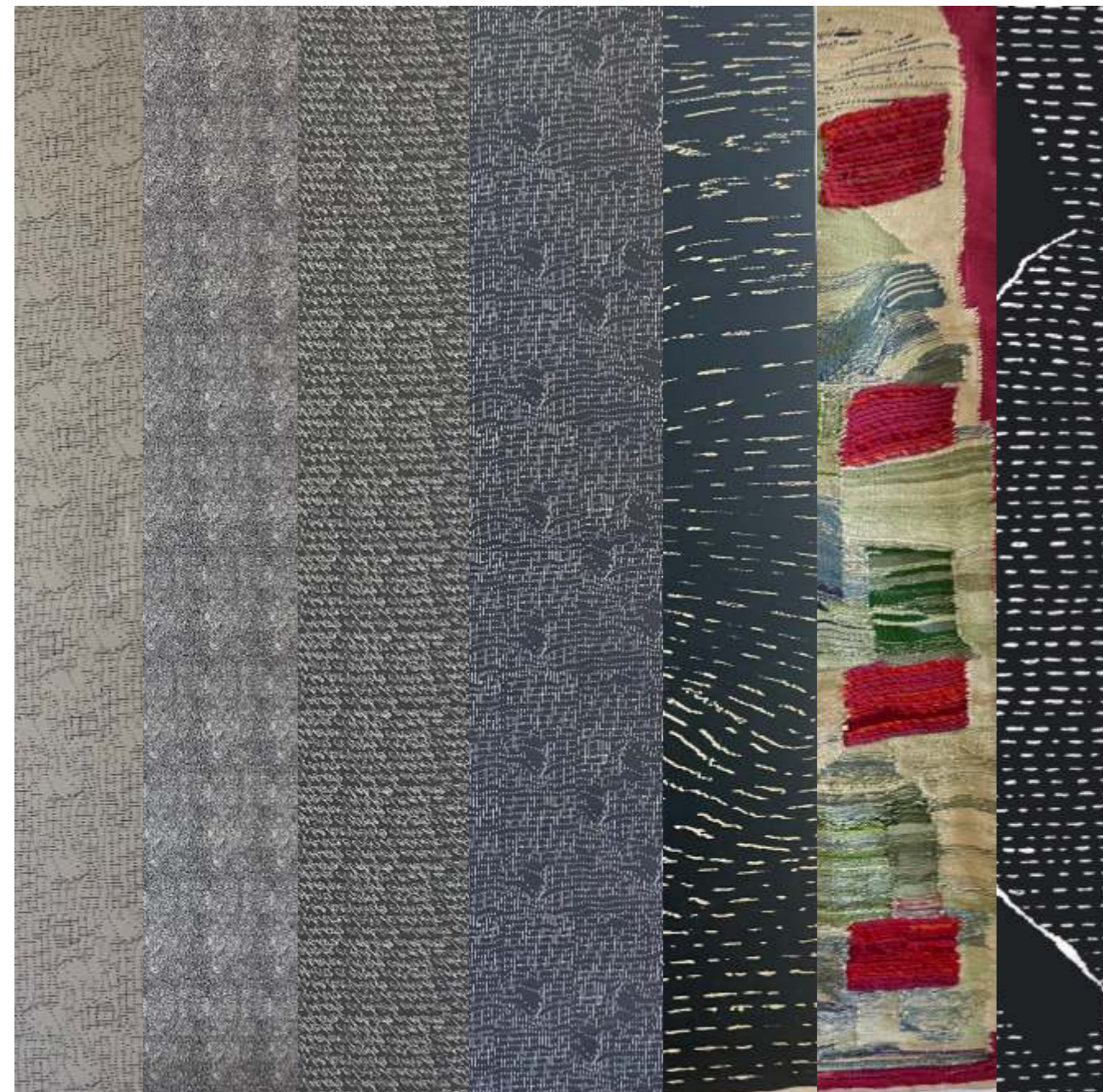
Miejska
Galeria
Sztuki w Łodzi

Związek
Nauczycielstwa
Polskiego w PŁ

Związek
Polskich
Artystów
Plastyków

"ELŻBIETA KĘDZIA. TKANINY, 1976 - 2024"

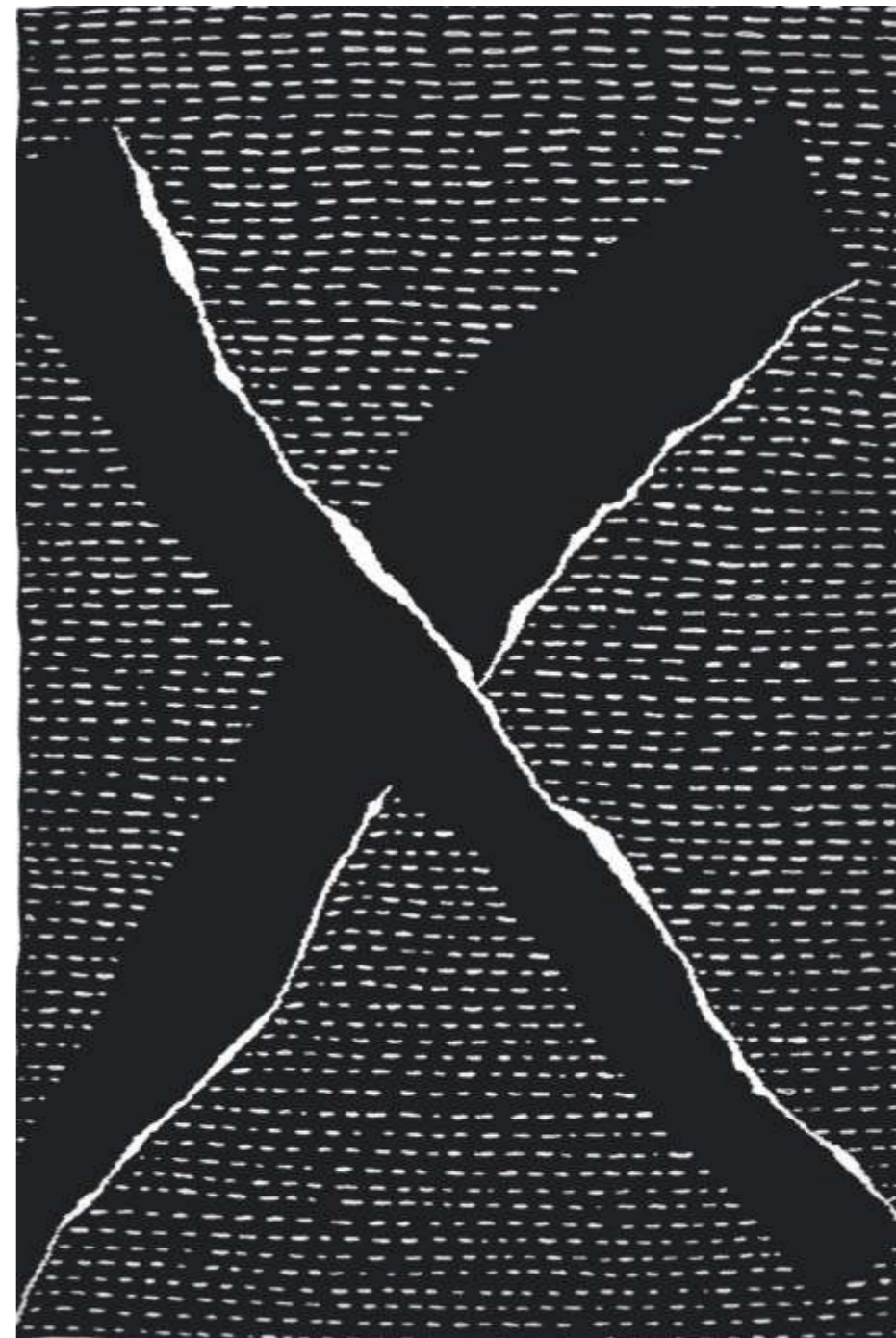
Dwuwymiarowe prace, tkane techniką gobelinową bądź kilimu grzebyczkowego, rozpisane na czernie, kremowe biele i beże oraz szarości, tworzące duże powierzchnie jednolitego koloru, składają się na wyjątkowy zespół kompozycji. Paradoksalnie surowy i zwięzły repertuar znaków formalnych stał się punktem wyjścia do zaskakująco zróżnicowanych rozwiązań. W jednych pracach pozioma linia zabudowuje tkaninę równomiernie, prawie od brzegu do brzegu; w innych poddana zróżnicowaniom organizuje lub wypełnia środek tkaniny. Są też kompozycje oparte na zespoleniu linii i form graficznych, systematyzujących środek tkaniny w podziały poziome i pionowe; występują również linie ciągłe lub zanikające, tworzące widoczną lub rozmywającą się siatkę podziału płaszczyzny, zgodnie z kierunkami horyzontalnymi bądź po diagonali. Tego rodzaju konstrukcje cechują kompozycje zamknięte, o dobrze wyważonej statyce. W kompozycjach otwartych dominuje dynamiczny układ geometrycznych elementów, przekształcanych w monumentalne płaszczyznowe figury, wzmacniane mocą energetycznej czerwieni.

Kontrastami form i barw Artystka operuje swobodnie, z rozmachem, badając różnorodne układy odcinków, kresek, plamek, „jedynek”, „krzyżyków”, „iksów” różnicowanych skalą, gęstością, kierunkiem. Występujące rytmicznie układają się kaligraficzne zapisy, budzą skojarzenia symboliczne. Zamknięte zostają w nazwane serie: „kompozycji”, „kwadratów”, „trójkątów”, „płaszczyzn”, „kresek”, „jedynek” lub opisane zaledwie kolorem (szary, czarno-biały, żółto-biały) bądź rzymskimi cyframi; rzadko zawierają sugestię tematyczną, zwykle przenośną („Ślady”, „Sierpień”, „Czerwiec”); wyjątkowo odwołują się do sprawdzalnych obrazów wybranych z rzeczywistości („Paryż”, „Luty”, „Mgławica”, „Listy”). Te tkaniny tylko pozornie są płaskie. Fakturowane tła, zbudowane z gruzełkowatych ziaren, rozbijają refleksy światła; drobno ząbkowane kontury geometrycznych figur i linii wprowadzają element migotliwego drgania. Tkacka materia ujawnia swój immanentny charakter – miękkość wełny łagodzi linearno-graficzny język rysunku, osłabia suchą ostrość konturów, nadaje efekt malarskiego pociągnięcia tuszem...

Artystycznej działalności Elżbiety Kędzi patronuje zamiłowanie do dyscypliny. Dotyczy ono realizacji tkanin, ale i ich prezentacji w najważniejszych konkursowych ekspozycjach. Od „zawsze” jest uczestnikiem organizowanych w Łodzi Ogólnopolskich Wystaw Tkaniny Unikatowej (katalogi kolejnych edycji są tutaj świetną ilustracją), brała też udział w Ogólnopolskim Biennale Malarstwa i Tkaniny w Trójmieście, krakowskim Festiwalu Tkaniny Artystycznej „Struktury powiązań” czy w skandynawskich Artapestry, organizowanych przez European Tapestry Forum. Indywidualne wystawy gobelinów Elżbieta Kędzia przedstawia regularnie w okresie tłumnych spotkań twórców, odwiedzających Międzynarodowe Triennale Tkaniny w Łodzi (1992, 2004). Na samym triennale pokazuje klasyczne prace gobelinowe (1985, 2010).

Tkane wełną na lnę, zawsze odzwierciedlają aktualne pasje i zainteresowania Artystki. Monumentalny czarno-biały tryptyk „W poszukiwaniu” (7 m.²!) był dobitnym podsumowaniem pierwszych kilkunastu lat pracy twórczej, naznaczonej – jak sama mówi – badaniem „relacji pomiędzy poszczególnymi elementami geometrycznymi, przy ograniczeniu do minimum użycia koloru”....

tekst : Małgorzata Wróblewska Markiewicz, Dział Tkaniny Artystycznej, Centralnego Muzeum Włókiennictwa w Łodzi

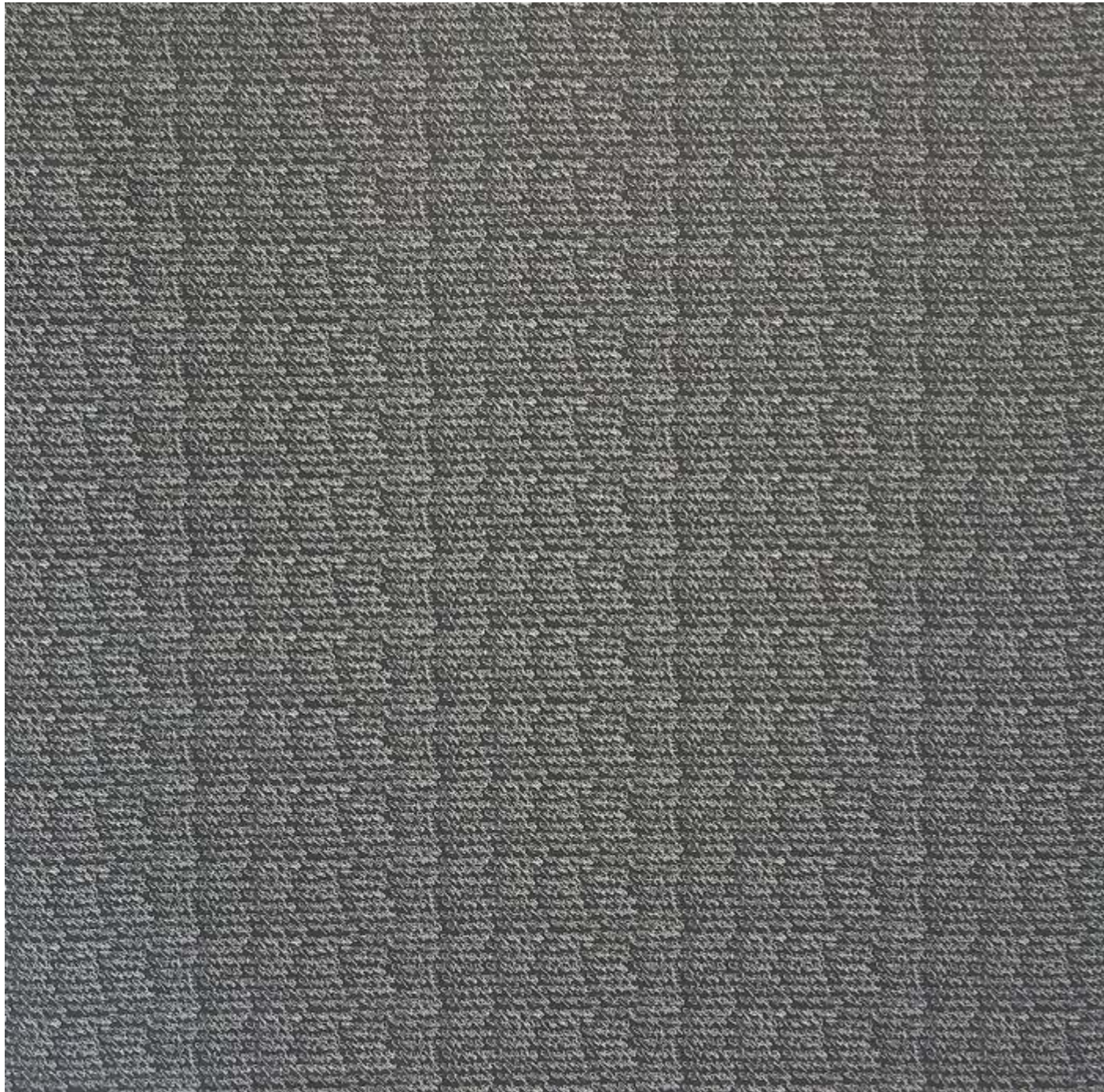
"Iks", gobelin, 240 x 170 cm, wełna len, 2015

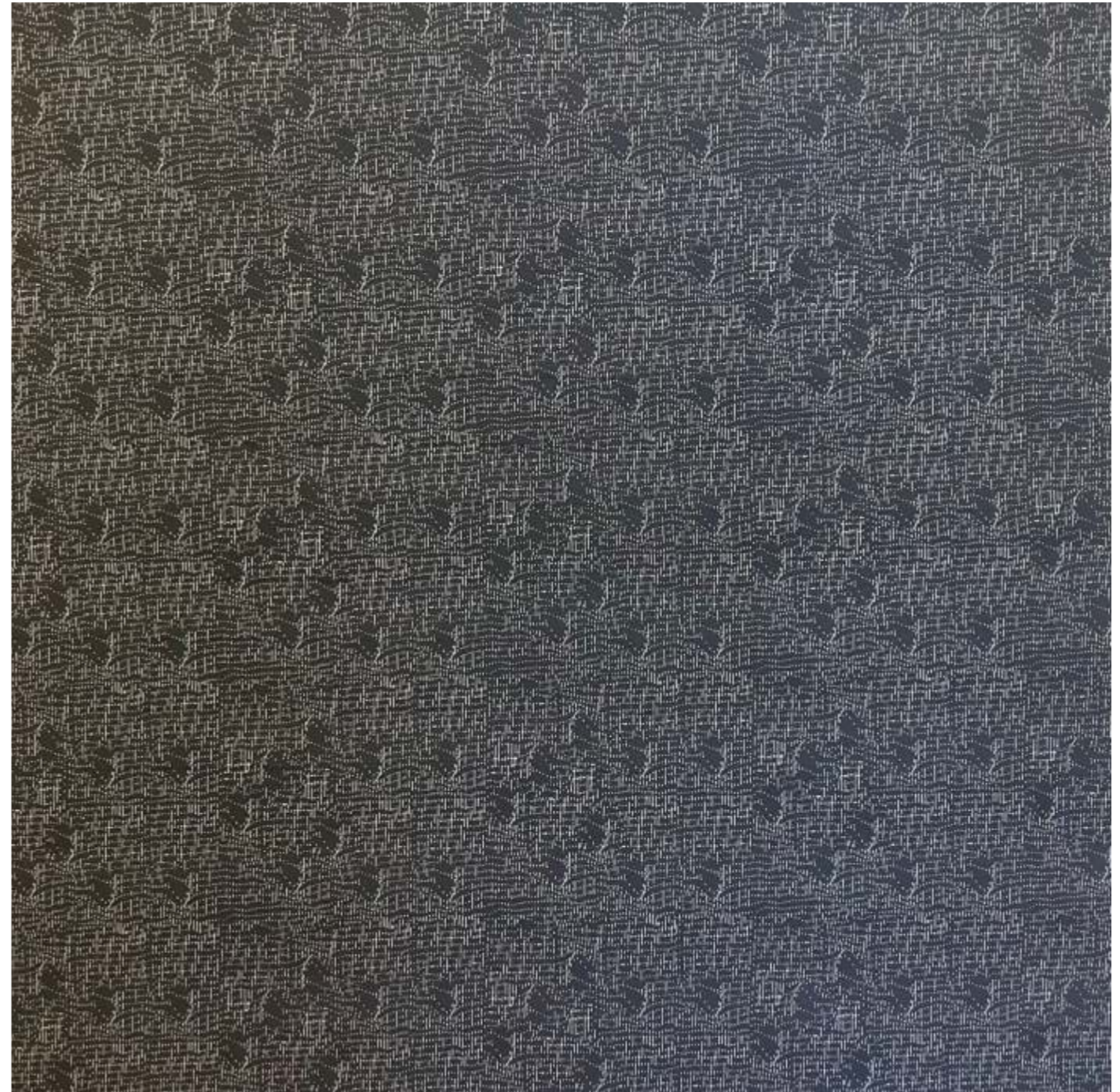
„Przestrzeń 2”, gobelin, wełna len, 2018

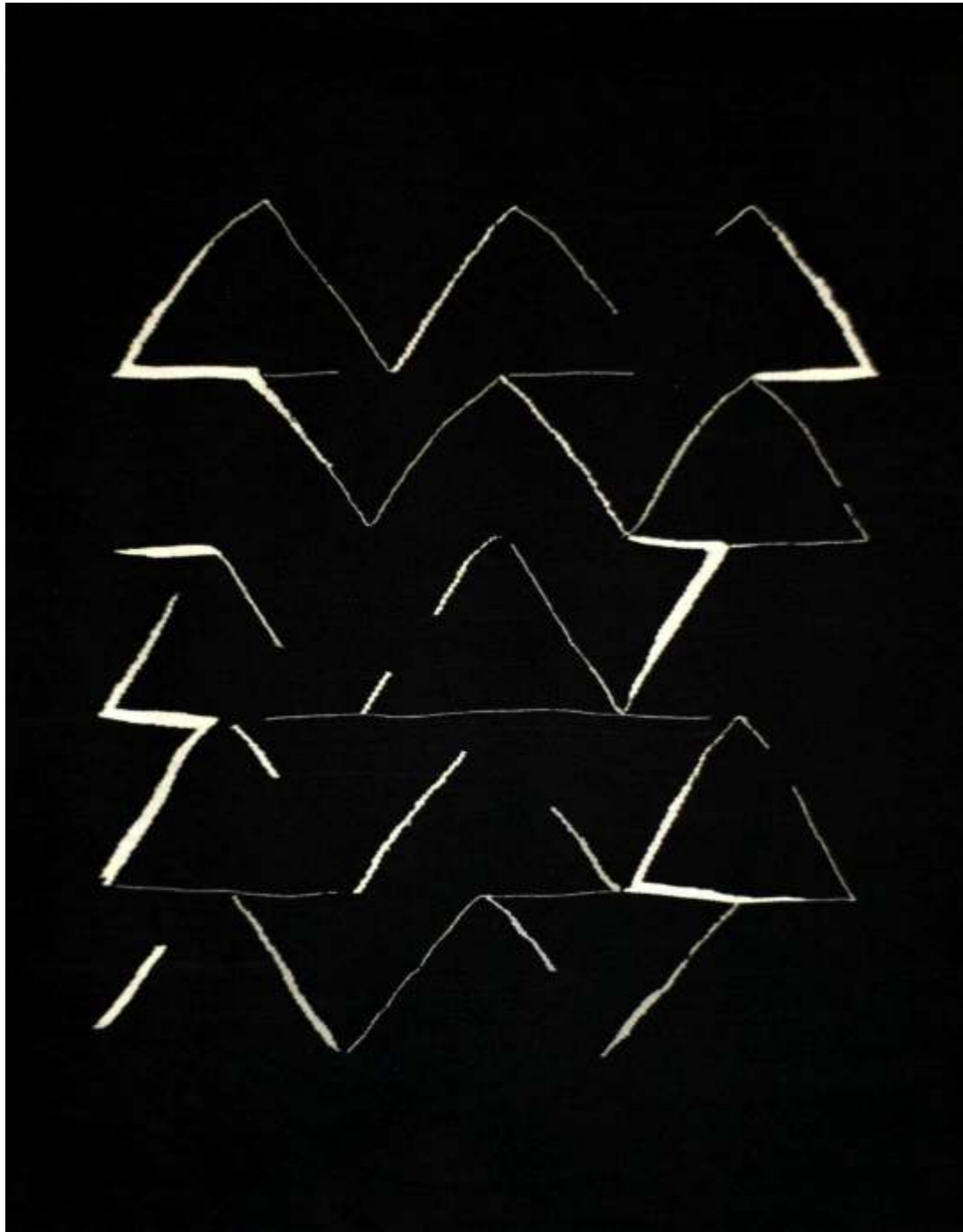
gobelin, 200x 240 cm, wełna len, 1976 rok

żakardy wykonane w firmie MAGAM, 90 x90 cm, 2015

żakardy wykonane w firmie MAGAM, 90 x90 cm, 2015

„trójkąty” gobelin, wełna len, 240 x 170 cm

miniatury tkackie, wełna len, 20 x 20 cm

Prof. dr hab. Elżbieta Kędzia- artysta plastyk.

95-100 Zgierz ul. W. Witosa 44

Urodzona 10 maja 1952 roku w Łodzi. Studia w latach 1971-1976 na Wydziale Wzornictwa Przemysłowego w Państwowej Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych im. Wł. Strzemińskiego w Łodzi. Dyplom z wyróżnieniem w Pracowni Gobelinu i Dywanu prof. Antoniego Starczewskiego. Zajmuje się projektowaniem tkaniny artystycznej, tkanin żakardowych. Prace w zbiorach Centralnego Muzeum Włókiennictwa w Łodzi Muzeum Narodowego w Poznaniu i kolekcjach prywatnych w kraju i zagranicą.

W latach 1976-2014 pracownik dydaktyczny Akademii Sztuk Pięknych im. Wł. Strzemińskiego w Łodzi, profesor zw. od 2004. W latach 2005-2012 Dziekan Wydziału Tkaniny i Ubioru ASP im. Wł. Strzemińskiego w Łodzi. Obecnie profesor dr hab. zatrudniona od 2014 roku w instytucie Architektury Tekstyliów - Politechniki Łódzkiej.

Dwukrotny udział w Międzynarodowym Triennale Tkaniny w Łodzi i w większości Ogólnopolskich Wystaw Tkaniny i Miniatury Tkackiej Ok.30 wystaw indywidualnych, udział w około 100 wystawach zbiorowych. Wielokrotny juror i komisarz Wystaw i Międzynarodowych Sympozjów Tkaniny.

Prace zrealizowane z użyciem typowych technik tkackich- gobelin, żakard, żakard komputerowy. W ASP w Łodzi prowadziła zajęcia w Pracowni Tkaniny Dekoracyjnej, Pracowni Podstaw Projektowania Komputerowego, Teorii Splotów Tkackich.

Na Politechnice Łódzkiej prowadzi zajęcia z Podstaw Kompozycji, Architektonicznego Projektowania Tekstyliów, Tekstyliów w organizacji przestrzeni użytkowej.

Elżbieta Kędzia,
Wykładowczyni akademicka na Politechnice Łódzkiej
w Instytucie Tekstyliów.
Autorka lalki: Elżbieta.

Kolekcja lalek, prezentowana w ramach działania twórczego dla projektu „Obietnica Piękna” w roku 2020. projekt powstał z potrzeby czułości i bliskości, z potrzeby optymizmu, z potrzeby serca. Po wręczeniu surowego korpusu lalki, do zaproszonych do wzięcia udziału w projekcie kobiet - artystek, jak i kobiet nie mających ze sztuką nic wspólnego, zwracałam się z prośbą o wykonanie według własnego uznania artystycznej lalki. Powstającej lalce należało wyhaftować na piersi czerwone serduszko, nadać jej imię, innymi słowami nadać jej tożsamość. Ważnym elementem wykonanej lalki jest dołączone do niej osobiste przesłanie autorskie, informacja, którą autorka chce podzielić się z dziećmi i z nami wszystkimi. Powstało kilkanaście wyjątkowych w wyglądzie lalkarskich dzieł sztuki, lalek kolekcjonerskich z dydaktycznym przesłaniem. Unikalny zbiór zarówno pod względem artystycznym jak i kulturowym.

tekst: Jolanta Królikowska